

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 24.206 van 5 maart 2009
in de zaak RvV X/II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 6 augustus 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 29 juli 2008 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 29 januari 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 februari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco attaché B. COENEN verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekster verklaart van Russische nationaliteit te zijn.

Op 21 juni 2005 vraagt verzoekster de Belgische overheid om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling.

Op 29 juni 2005 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

Tegen voormelde beslissing van 29 juni 2005 dient verzoekster een beroep in bij de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 22 november 2005 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Tegen voormelde beslissing van 22 november 2005 dient verzoekster een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen.

Op 23 april 2007 neemt de Vaste Beroepscommissie voor Vluchtelingen een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling.

Tegen voormelde beslissing van 23 april 2007 dient verzoekster een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad van State.

Op 22 juni 2007 verklaart de Raad van State het beroep niet toelaatbaar bij beschikking nr. 850.

Op 12 september 2007 dient verzoekster een tweede asielaanvraag in.

Op 20 september 2007 wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 9 januari 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen voormelde beslissing van 9 januari 2008 dient verzoekster een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Op 28 mei 2008 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal bij arrest nr. 11.901.

Tegen voormeld arrest van 28 mei 2008 dient verzoekster een cassatieberoep in bij de Raad van State. Dit beroep wordt niet toelaatbaar verklaard door de Raad van State.

Op 23 juli 2008 dient verzoekster een derde asielaanvraag in.

Op 29 juli 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende de weigering van in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de bestreden beslissing die als volgt gemotiveerd wordt:

“(…)

Overwegende dat de betrokkene op 21 juni 2005 een eerste asielaanvraag indiende en er voor haar een beslissing tot weigering van verblijf werd genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 29 juni 2005. Overwegende dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aanvankelijk een beslissing ‘ontvankelijk’ nam voor de betrokkene maar uiteindelijk op 23 november 2005 besloot tot de ‘niet-erkenning’ van de betrokkene. Overwegende dat de Vaste Beroepscommissie op 23 april 2007 een beslissing tot ‘niet-erkenning’ nam voor de betrokkene. Overwegende dat de betrokkene op 12 september 2007 een tweede asielaanvraag indiende en haar dossier op 20 september 2007 werd overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 9 januari 2008 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 28 mei 2008 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 23 juli 2008 een derde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat de betrokkene niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de motieven van haar vertrek uit haar land van herkomst en verklaart dat ze daar nog steeds gezocht wordt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze motieven reeds naar voren bracht tijdens haar twee vorige asielaanvragen, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties, dat het louter

herhalen van haar motieven en de bewering dat ze gezocht wordt, de conclusies van de Belgische asielinstanties niet weerleggen. Overwegende dat de betrokkene een binnenlands paspoort, een werkboekje, een geboorteakte en een diploma naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene een pagina van een medisch boekje naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

*De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

In een eerste en enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 57/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoekster stelt dat de verwerende partij motiveerde dat zij de vervolgingsvrees tijdens haar vorige asielaanvragen niet aantoonde, dat zij evenwel te kampen heeft met ernstige psychologische problemen en zij werkelijk aandringt dat haar dossier voorgelegd wordt aan een psycholoog, hetgeen tot op heden nog niet gebeurd is en een tekortkoming uitmaakt. Zij vervolgt dat het niet toekomt aan de Dienst Vreemdelingenzaken om dit dossier voor te leggen aan een psycholoog en dit enkel toekomt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hangende de asielprocedure. Zij wijst erop dat de Commissaris-generaal in haar jaarverslag van 2007 bevestigt dat zij inderdaad aan een psycholoog bijstand vraagt wanneer de psychische en mentale toestand van een asielzoeker een invloed heeft op de behandeling van een dossier. Dienaangaande citeert verzoekster enkele paragrafen uit het voornoemde jaarverslag. Verzoekster herhaalt dat tot op heden geen psycholoog werd aangesteld en dit in het kader van de huidige wetgeving enkel door de Commissaris-generaal kan geschieden. Dat er aldus een manifeste schending is van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet wanneer de Dienst Vreemdelingenzaken zich in de plaats stelt van de Commissaris-generaal wanneer het de medische en psychologische klachten die verzoekster heeft geuit, negeert en niet voorlegt aan de Commissaris-generaal.

Verzoekster is aldus van mening dat de Dienst Vreemdelingenzaken zich niet in de plaats mag stellen van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

De Raad stelt vast dat de verwerende partij de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, met name de Dienst Vreemdelingenzaken betreft. De gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid is bevoegd om in casu, op grond van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, te beslissen de asielaanvraag van verzoekster niet in overweging te nemen.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Uit bovenstaand artikel volgt aldus dat de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid bevoegd is om een beslissing te nemen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt. De gemachtigde van de minister motiveert dienaangaande dat verzoekster reeds twee asielaanvragen indiende die negatief werden afgesloten, wat door verzoekster niet wordt betwist, en motiveerde betreffende de aangevoerde gegevens die verzoekster als nieuw opgaf wat volgt:

“Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de motieven van haar vertrek uit haar land van herkomst en verklaart dat ze daar nog steeds gezocht wordt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze motieven reeds naar voren bracht tijdens haar twee vorige asielaanvragen, dat aan deze motieven geen geloof werd gehecht door de Belgische asielinstanties, dat het louter herhalen van haar motieven en de bewering dat ze gezocht wordt, de conclusies van de Belgische asielinstanties niet weerleggen. Overwegende dat de betrokkene een binnenlands paspoort, een werkboekje, een geboorteakte en een diploma naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van haar vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene een pagina van een medisch boekje naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van haar eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.”

Aangaande het aangebrachte argument betreffende de medische problemen, motiveerde de verwerende partij aldus dat verzoekster de pagina uit het medisch boekje reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van de eerste asielaanvraag. Dit argument wordt door verzoekster niet betwist.

Aldus kon de hier aangewezen tegenpartij, namelijk de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid, wel degelijk uitspraak doen over de asielaanvraag, namelijk de beslissing tot niet in overwegingname omwille van het niet aanwezig zijn van nieuwe elementen, en komt deze bevoegdheid geenszins toe aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De gemachtigde van de minister voert hier immers enkel een bevoegdheid uit die haar expliciet wordt toegekend door artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, zodat verzoeksters kritiek niet dienstig kan worden gevoerd.

Het eerste en enig middel is onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en negen door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

dhr. M. DENYS,

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

J. CAMU.